

Ahoj, jsem fén Ferda

Přišel jsem na svět v továrně. Vyrobili mě, ozdobili mě barvou a zabalili do krabice. Krabice byla těsná, tlačila mě do boku, ale zvykl jsem si. Odvezli mě do skladu, kde jsem si našel spoustu kamarádů. Začali mi říkat Ferda. Byly tam jiné fény, žehličky, pračky, no prostě spousta dalších spotřebičů. Každý den do skladu přišel pan skladník a vzal s sebou několik z nás. Skoro všichni moji kamarádi už byli pryč a já jsem začínal být smutný, že mě nikdo nechce a zůstávám tu skoro sám.

Ale všechno se jednoho dne změnilo. Pan skladník chodil chvíli kolem, pak mě popadl a naložil do auta. Sice se mi trochu z té jízdy motala hlava, ale byl jsem moc rád, že jedu někam na výlet. Jeli jsme docela dlouho. Přenesli mě do prodejny. Sedím si v regálu a vidím, že kolem prochází paní. Zdá se mi sympatická. A je to tady! Chvíli si mě prohlíží, trochu to lechtá a studí, ale já už vím, že budu její pomocník. Znovu mě dají do těsné krabice a už odcházím se svojí novou majitelkou. Tak tady teď budu bydlet. Vybalí mě z krabice. Pěkně se jí předvedu. Jakou mám krásnou fialovou barvu, jak se lesknu, a hlavně jak krásně dokážu foukat. Zjišťuji, že tu paní nebydlí sama. Má dvě dcery, takže si foukací zábavy užiju spoustu. Jsem v akci téměř každý den, jsem spokojený fialový fén. Nejvíc mě baví jejich starost o mou pohodu. Čistí mě, utírají zbytky vody, uklízejí na stejné místo, kde si mohu povídat se svojí kamarádkou kulmou.

Nastává další a další ráno a já jsem opět v akci. Foukám a suším vlasy všem obyvatelům domu. Začínám být unavený. Pracuji přece jen několikrát za den, a tak se to opakuje už mnoho dní. Moje barva už není tak krásně fialová, zadýchávám se, občas se taky ulívám a nechce se mi foukat na plný plyn. Moje paní mě jednou nechává odloženého na umývadle. Udělalo se mi strašně špatně. Bum! Od té doby si toho moc nepamatuji. Co vím, je to, že přiběhla celá rodina, všichni slyšeli tu ránu. Bolí mě celé mé fialové tělo. Nechci foukat. A tak asi tušíte, že se pomalu blíží můj konec. Z mé koupelny mě odnesli do sklepa, kde je tma a zima. Odtud putuji do sběrného dvora. Jsou tu sice i jiní kamarádi, ale já vím, že to bude můj konec. Rozebrali mě a možná budu sloužit jinak.